

Het wetsvoorstel verplicht **psychotherapeuten zonder GZ-registratie** na een reeds genoten 4-jarige post-academische opleiding, wederom fors te investeren om zich met terugwerkende kracht te voegen naar een toekomstig beroepenstructuur en dringt hen opleidingstrajecten op waarvoor zij destijds bewust niet gekozen hebben en niet bijdragen aan hun huidige beroep. Dit in de context van grote landelijke problematiek waarbij er veel meer vraag dan aanbod is naar deze beroepsgroep en er geen enkele aanwijzing is dat zij kwalitatief niet voldoen.

Ik vind het een absoluut onacceptabel voorstel met name omdat deze eis buitenproportioneel is, ver weg staat van alle beloofde redelijkheid en in strijd is met de huidige Europese wet en jurisprudentie, die niet toestaat hoogopgeleide professionals te verplichten tot opleidingstrajecten die niet bijdragen aan de kwaliteit van zorg.

Gedane investeringen

- deze groep heeft een 4-jarige, door de overheid geaccrediteerde, post-master opleiding genoten, die naast een fors cursorisch inhoudelijk deel, tevens bestaat uit het volgen van 150 uren supervisies, waaronder diagnostiek, veelal in eigen tijd.
- bij het aangaan van de opleiding vertrouwde deze groep er op te kiezen voor *dit* BIG-geregistreerd beroep, voor *dit* beroep en niet dat van GZ of KP. Een deel heeft de opleiding zelf bekostigd.
- de opleiding leidt op tot het hanteren van ingewikkelde behandelrelaties met hoogcomplexe patiënten, waarvoor investering in een vaak niet zo gemakkelijke persoonlijke ontwikkeling vaak noodzakelijk, om de heftige dynamieken en het vele leed dat we zien adequaat te kunnen hanteren. Punt is dat je dit niet zomaar even aangaat en het voor velen een zeer intensief traject is.
- we klagen zeker niet over het voorgaande punten, we hebben juist gekozen voor het werken met deze complexe doelgroep, omdat dit ons interesse heeft, anders dan het meer generalistisch werken van de GZ of het deel dat de KP'er doet aan management en onderzoek. Het verkrijgen van een BIG-registratie was daar wel vanzelfsprekend mee verbonden en passend gezien de forse investering en de dienst die we hiermee aan de maatschappij leveren.

Buitenproportionaliteit van huidig wetsvoorstel

- Er wordt met terugwerkende kracht een nieuwe werkelijkheid opgedrongen om ons vak te kunnen blijven doen. Dit is in strijd was met geldende wet en (EU)- jurisprudentie om te eisen dat aan een hoog gekwalificeerde beroepsbeoefenaar een aanzienlijke extra opleidingsverplichting wordt opgelegd, louter en alleen om hetzelfde werk te mogen blijven doen zonder dat objectief, aantoonbaar en voldoende is aangetoond dat de kwaliteit van het werk onvoldoende of ondermaats is. In 2000 oordeelde de minister dat “de PT-er in feite werkt op specialistisch niveau”.
- Er worden met terugwerkende kracht opleidingstrajecten verplicht waarvoor het merendeel van deze groep bewust NIET voor heeft gekozen. (meer generalistische werk van de GZ en het deel management en onderzoek van de KP)
Alsof je een cardioloog verplicht om alsnog de huisarts opleiding te doen, omdat er een herziening komt van de beroepenstructuur waarbij de interne geneeskunde en cardiologie weer

samen gevoegd worden, want naar wie moet je nou als een hoge bloeddruk hebt en we de huisartsopleiding dan als basis wordt verondersteld in plaats van, zoals eerder, de basisarts.

- Er wordt opnieuw investering in tijd en geld gevraagd, terwijl we er in redelijk vertrouwen van uit konden gaan dat het na vier jaar klaar was. De materiele middelen, maar ook psychologische zin kunnen niet nogmaals zomaar verondersteld worden.

Alternatieven

- Ik zie twee opties (in volgorde van voorkeur), die wel proportioneel en overeenkomstig de huidige wet- en regelgeving zijn en die kunnen voorkomen dat er zonder twijfel meerdere juridische procedures gestart gaan worden om het voorstel tegen te houden, dan wel om schadevergoeding te eisen voor de inzet en kosten van een beroep dat ineens doorgehaald wordt (net als in 2002 overigens):
  1. Er komt geen herziening beroepenstructuur, omdat deze niet voldoende is onderbouwd, onduidelijke motieven heeft en vooral veel geld en verhoging van de wachtlijsten brengt, zoals anderen al op heldere wijze in berichten hier hebben uiteengezet en waar ik volledig achter sta. Ik heb nog geen patiënt gezien die moeite heeft met de diverse titels, wel zie ik veel uit de hand gelopen problemen door de lange wachtlijsten voor onder andere therapeuten die in staat zijn hoogcomplexere problematiek te behandelen. Ik zie op geen enkele manier een toename van kwaliteit van zorg in de huidige al schrijnende situatie binnen de Nederlandse GGZ.
  2. Indien er toch een herziening moet komen, wat ik ten eerste zou betreuren, dan gaat die in vanaf een bepaald moment, maar niet met terugwerkende kracht! Dan blijft het BIG-register Psychotherapie, net als in 2002 door VWS besloten, open voor hen die kozen voor dit beroep in de context waarin redelijkerwijze mocht worden aangenomen dat men dit vak na een forse investering ook kon uitoefenen. Deze groep wordt niet gedwongen tot trajecten die veel geld en tijd kosten en niet bijdragen aan de kwaliteit van zorg en wel vermindering van hun inzet, gezien dit in strijd is met de wet. Hiermee behouden we ook meteen de zeer waardevolle inzet van psychiaters die aanvullende registratie psychotherapie behaalden en tevens heel hard nodig zijn.